

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora
förbränningsanläggningar**

(Text av betydelse för EES)

{ SWD(2013) 531 final }

{ SWD(2013) 532 final }

{ SWD(2013) 536 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Allmän bakgrund – motiv och syfte

Europaparlamentets och rådets beslut om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 *Att leva gott inom planetens gränser*¹ har haft stor betydelse för översynen av EU:s luftkvalitetspolitik, särskilt i de fall där miljöhandlingsprogrammet visade att det behövs åtgärder för att lösa problemen med luftföroreningar vid källan.

Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet *Ett program för ren luft i Europa*² innehåller en uppmaning till åtgärder för att begränsa utsläppen av luftförorenande ämnen från förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på mellan 1 och 50 MW (nedan kallade *medelstora förbränningsanläggningar*), för att komplettera regelverket för förbränningssektorn och även öka synergieffekterna mellan luftförorenings- och klimatförändringspolitiken.

Medelstora förbränningsanläggningar används för en lång rad olika tillämpningar (t.ex. elproduktion och uppvärmning av hus/bostäder samt nedkylning och tillhandahållande av värme/ånga för industriella processer) och är en viktig källa till utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar. Det ungefärliga antalet medelstora förbränningsanläggningar i EU är 142 986.

Förbränning av bränsle i små förbränningsanläggningar och apparater kan täckas av bestämmelser för genomförande av direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter³. Förbränning av bränsle i stora förbränningsanläggningar kontrolleras från och med den 7 januari 2013 genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar)⁴, medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar⁵ fortsätter att gälla för befintliga stora förbränningsanläggningar till och med den 31 december 2015.

Utsläpp av luftföroreningar från medelstora förbränningsanläggningar regleras i allmänhet inte på EU-nivå. Därför bör den befintliga lagstiftningen för förbränningsanläggningar kompletteras med bestämmelser för denna kategori.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Detta förslag ingår i det nya regelverket för åtgärder på luftkvalitetsområdet i EU, enligt EU:s reviderade tematiska strategi för luftföroreningar. Det överensstämmer med och förstärker Europa 2020-strategins mål om smart och hållbar tillväxt för alla⁶. Särskild vikt läggs vid att skydda små och medelstora företags intressen enligt principen ”tänk småskaligt först”⁷.

¹ COM(2012) 710 final [efter antagandet: EUT L , , s.].

² COM(2013) xxx final.

³ EUT L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁴ EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁵ EUT C 309, 27.11.2001, s. 1.

⁶ Meddelande från kommissionen *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*, KOM(2010) 2020 slutlig, 3.3.2010.

⁷ Meddelande från kommissionen *Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa*, KOM(2008) 394 slutlig, 25.6.2008.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Berörda parter och allmänheten har konsulterats genom en rad formella och informella evenemang, inklusive två enkäter på nätet, en Eurobarometerundersökning och en fortsatt dialog genom multilaterala och bilaterala möten. Samråd med medlemsstaterna skedde även under möten i expertgruppen för luftkvalitet. En stor del av de berörda parterna betonade vikten av EU:s kontroll av utsläppskällor för att dela bördorna när det gäller utsläppsminskning och uttryckte en positiv syn på kontroll av utsläpp från medelstora förbränningsanläggningar, med reservationen att den administrativa bördan måste begränsas eftersom den skulle kunna bli oproportionerligt stor för både verksamhetsutövare och behöriga myndigheter ifall man skulle satsa på ett fullskaligt tillståndssystem. Berörda parter synpunkter har beaktats vid utarbetandet av de olika tänkbara alternativen för att begränsa utsläppen från medelstora förbränningsanläggningar.

Ett första offentligt samråd på nätet genomfördes i slutet av 2011 för att bredda informationsbasen för det inledande arbetet med att utarbeta alternativen. Ett internetsamråd genomfördes under tolv veckor från och den 10 december 2012 på Europeiska kommissionens webbplats "Din röst i Europa". I samrådet användes två frågeformulär, ett kortfattat för allmänheten och ett längre och mer detaljerat (med frågor om t.ex. kontroll av källor) som riktar sig till experter och berörda parter. Totalt svarade 1 934 personer på frågeformuläret för allmänheten och 371 svar inkom från experter och berörda parter. Omkring 40 % av de senare höll med om att det var nödvändigt att reglera förbränningsanläggningar som hamnar under det tröskelvärde på 50 MW som fastställs i direktivet om industriutsläpp på EU-nivå. Detta förespråkades av 20 % av näringslivsföreträdarna, 43 % av de enskilda experterna, 48 % av företrädarna för den statliga förvaltningen och 55 % av de icke-statliga organisationerna. Företrädarna för näringslivet och den statliga förvaltningen föredrar ett lättare tillståndssystem eller ett registreringssystem, medan ungefär hälften av de enskilda experterna och de icke-statliga organisationerna valde ett fullskaligt tillståndssystem med EU-täckande utsläppsgränsvärden.

All bakgrundsinformation kan hittas på en webbplats⁸ för detta initiativ.

Resultat av konsekvensanalysen

I konsekvensanalysen av översynen av den tematiska strategin för luftföroreningar fastställs att luftkvalitetspolitikens övergripande struktur visserligen är logisk och sammanhängande, men att matchningen måste bli bättre mellan kontrollen av utsläppskällor, utsläppstak och luftkvalitetsnormer. Detta är i synnerhet viktigt för att säkerställa att uppfyllandet av luftkvalitetskrav på lokal nivå inte äventyras av a) att man inte lyckas begränsa utsläppen från betydande punktkällor eller produkter (dvs. verkliga utsläpp), eller (b) att det finns höga bakgrundskoncentrationer till följd av den totala utsläppsbördan.

För framsteg i riktning mot EU:s långsiktiga mål (efter 2020) att ytterligare minska hälso- och miljöeffekterna av luftföroreningar, granskade man ett antal olika alternativ för att hitta ett kostnadseffektivt åtgärds paket. I detta ingick en granskning av utvalda ytterligare EU-åtgärder för kontroll av utsläppskällor, varav en avsåg utsläpp från medelstora förbränningsanläggningar. Man kom fram till att ett EU-instrument för kontroll av utsläpp från medelstora förbränningsanläggningar skulle utvidga de tekniska åtgärder som i en sektorsövergripande analys identifierats som kostnadseffektiva till att omfatta alla

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm.

medlemsstater, och slutsatsen är att man bör föreslå en rättsakt för att kontrollera utsläpp från sådana anläggningar på EU-nivå.

Av de fem politiska alternativ för att kontrollera utsläpp från medelstora förbränningsanläggningar som övervägts och analyserats ingående förespråkas lösningen att fastställa utsläppsgränsvärden i linje med dem som fastställs i direktiv 2010/75/EU för anläggningar på 50–100 MW och i ett antal medlemsstater, vilket kompletteras med ett antal utsläppsgränsvärden som fastställs för nya anläggningar i det ändrade Göteborgsprotokollet⁹. För att begränsa kostnaderna för kväveoxidminskningar bör utsläppsgränsvärdena huvudsakligen baseras på tillämpningen av primära utsläppssänkande åtgärder. I situationer där luftkvaliteten är inte uppfyller EU:s normer bör dock medlemsstaterna tillämpa striktare krav.

För att undvika betydande konsekvenser för de små och medelstora företag som driver de flesta medelstora förbränningsanläggningarna har ett antal mildrande åtgärder tagits med. Inget tillstånd kommer att krävas för verksamhetsutövarna, men de måste meddela driften av anläggningen till de behöriga myndigheterna som kommer att sörja för registreringen. Ett genomförande i etapper har också rekommenderats så att befintliga anläggningar får en längre övergångsperiod för att klara gränsvärdena och längre perioder för anläggningar i den allra minsta kategorin. Dessutom planeras begränsade eller förenklade övervaknings- och rapporteringskrav.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Förslagets bestämmelser för medelstora förbränningsanläggningar, syftar till att fylla en befintlig lucka i lagstiftningen. Det införs minimikrav, samtidigt som den administrativa bördan minimeras och de små och medelstora företagens situation särskilt beaktas.

Mer detaljerad information om artiklarna och bilagorna enligt förslaget anges nedan.

I artikel 1 klargörs att direktivet syftar till att minska utsläppen i luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar från medelstora förbränningsanläggningar och därigenom minska de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön från sådana utsläpp.

I artikel 2 fastställs direktivets tillämpningsområde på ett sådant sätt att man undviker överlappningar med direktiv 2009/125/EG eller kapitel III eller IV i direktiv 2010/75/EU, och det fastställs att vissa förbränningsanläggningar undantas på grundval av deras tekniska egenskaper eller användning i vissa verksamheter.

Artikel 3 innehåller de definitioner som gäller i detta direktiv.

I artikel 4 fastställs att den behöriga myndigheten är skyldig att registrera medelstora förbränningsanläggningar, på grundval av verksamhetsutövarens anmälan. I bilaga I anges vad som ska ingå i en sådan anmälan.

Bestämmelser om utsläppsgränsvärden finns i artikel 5 och motsvarande gränsvärden för befintliga och nya anläggningar finns i bilaga II. Det föreslås att utsläppsgränsvärdena ska börja gälla för befintliga förbränningsanläggningar efter en viss fastställd tid från detta direktivs tillämpningsdatum, för att ge dem tillräckligt med tid att genomföra den tekniska anpassningen till kraven. Enligt artikel 5.4 ska medlemsstaterna tillämpa strängare

⁹ Protokoll till Uneces (FN:s ekonomiska kommission för Europa) konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar angående minskning av förurning, övergödning och marknära ozon (1999).

utsläppsgränsvärden på enskilda anläggningar i zoner som inte uppfyller gränsvärdena för luftkvalitet. I bilaga III anges riktvärden för detta som bygger på de mest avancerade tekniker som finns att tillgå.

Övervakningskrav fastställs i artikel 6 och bilaga IV. Det föreslås att den bilagan ska anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen genom delegerade akter (artiklarna 14 och 15).

Artiklarna 7 och 8 innehåller bestämmelser som ska säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv kontroll av efterlevnaden av detta direktiv. I synnerhet införs en bestämmelse som innebär att verksamhetsutövare är skyldiga att omedelbart rapportera bristande efterlevnad till den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna bör också se till att verksamhetsutövaren och den behöriga myndigheten vidtar nödvändiga åtgärder om direktivet inte efterlevs. Dessutom innehåller förslaget krav på att medlemsstaterna ska införa ett system för miljötillsyn av medelstora förbränningsanläggningar som omfattas av detta direktiv, eller genomföra andra åtgärder för att kontrollera efterlevnaden.

I artikel 9 fastställs verksamhetsutövarens och den behöriga myndighetens skyldigheter i samband med ändringar av en medelstor förbränningsanläggning.

Artikel 10 behandlar rätten till tillgång till information och hänvisar därför till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG¹⁰.

Enligt artikel 11 ska medlemsstaterna utse de behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv.

Artikel 12 omfattar en rapporteringsmekanism. Medlemsstaternas första rapport till kommissionen, som ska inkomma senast den 30 juni 2019, ska innehålla en sammanfattning av uppgifter av avgörande betydelse för genomförandet av detta direktiv. Efterföljande rapporter ska innehålla kvalitativa och kvantitativa uppgifter om genomförandet av direktivet, de åtgärder som vidtagits för att kontrollera om medelstora förbränningsanläggningar uppfyller kraven i direktivet och eventuella verkställighetsåtgärd som har vidtagits för tillämpningen av detta. I artikel 13 fastställs kommissionens rapporteringsskyldigheter.

Artikel 14 omfattar det delegeringsförfarande som ska tillämpas vid anpassning av bilaga IV till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen genom delegerade akter, i enlighet med artikel 13.

Artiklarna 15, 16 och 17 innehåller bestämmelser om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med förslaget, om införlivandet av direktivet i medlemsstaternas lagstiftning senast den xx/xx/xx och om ikraftträdandet.

I bilaga I förtecknas de uppgifter som verksamhetsutövaren ska lämna till den behöriga myndigheten.

I bilaga II anges vilka utsläppsgränsvärden som gäller för befintliga och nya förbränningsanläggningar, i enlighet med artikel 5.2 och 5.3.

Bilaga III omfattar riktvärdena för tillämpningen av strängare utsläppsgränsvärden, i enlighet med artikel 5.4.

Bilaga IV innehåller närmare uppgifter om de krav som gäller för utsläppsövervakning.

Förklarande dokument

¹⁰ EUT C 41, 14.2.2003, s. 26.

Kommissionen anser att det behövs förklarande dokument för att förbättra kvaliteten på informationen om införlivandet av direktivet av följande skäl.

Ett fullständigt och korrekt genomförande av direktivet är av avgörande betydelse för att garantera att dess mål uppnås (dvs. att skydda människors hälsa och miljön). Eftersom vissa medlemsstater redan i dag reglerar utsläpp av luftföroreningar från medelstora förbränningsanläggningar, skulle införlivandet av detta direktiv förmodligen inte bestå av en enda rättsakt utan snarare av olika ändringar eller nya förslag inom berörda områden. Dessutom är genomförandet av direktivet ofta starkt decentraliserat, eftersom regionala och lokala myndigheter ansvarar för dess tillämpning och, i vissa medlemsstater, även för dess införlivande.

Ovannämnda faktorer väntas öka risken för att direktivet införlivas och genomförs på ett inkorrekt sätt och komplicerar kommissionens arbete med att kontrollera tillämpningen av unionens lagstiftning. Det är viktigt att det finns tydlig information om införlivandet av direktivet för att se till att den nationella lagstiftningen är förenlig med dess bestämmelser.

Kravet att lämna förklarande dokument kan skapa en extra administrativ börda för de medlemsstater som inte redan arbetar på det sättet. De är dock nödvändiga för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovannämnda skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. De förklarande dokumenten kan i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbetet med att övervaka att direktivet efterlevs. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och otaliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater. Den eventuella ytterligare administrativa bördan att tillhandahålla förklarande dokument står därför i proportion till det eftersträvade målet, nämligen att se till att direktivet införlivas på ett effektivt sätt och att alla målen uppnås.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det rimligt att begära att medlemsstaterna låter anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

Rättslig grund

Eftersom direktivets huvudsakliga mål är att skydda miljön i enlighet med artikel 191.1 i EUF-fördraget bygger förslaget på artikel 192.1 i EUF-fördraget.

Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och val av regleringsform

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte avser ett område där unionen är ensam behörig.

Medlemsstaterna kan inte själva uppnå målen för förslaget, och dessa kan bäst uppnås genom unionsinsatser, av följande skäl:

Trots att utsläpp i luft ofta ger upphov till gränsöverskridande föroreningar regleras för närvarande inte utsläppen i luften från medelstora förbränningsanläggningar på EU-nivå generellt sett. Det huvudsakliga syftet med detta förslag är att fastställa utsläppsgränsvärden för att kontrollera utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar i luften från medelstora förbränningsanläggningar som miniminormer för skydd av miljön och alla medborgare i EU.

Alla medlemsstater måste därför vidta åtgärder för att uppfylla minimikraven. Skillnader i nationell lagstiftning kan hämma gränsöverskridande ekonomisk verksamhet. Åtgärder på EU-nivå är nödvändiga och ger ett mervärde jämfört med enskilda nationella åtgärder.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Den valda regeringsformen är ett direktiv eftersom förslaget fastställer mål och skyldigheter medan medlemsstaterna ges tillräcklig flexibilitet när det gäller att välja åtgärder för att nå målen och närmare föreskrifter för genomförandet. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGT

Förslaget har betydelse för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och bör därför även gälla inom EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,
 med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹²,
 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹³, och
 av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets beslut XXX/XXXX¹⁴ (handlingsprogrammet) erkänns att utsläppen av föroreningar till luften har minskat betydligt under de senaste årtiondena, men samtidigt fortsätter luftföroreningarna att vara ett problem i många delar av Europa, och unionens invånare utsätts fortfarande för luftförorenande ämnen som kan skada deras hälsa och välbefinnande. Enligt handlingsprogrammet lider ekosystemen fortsatt av alltför stor kväve- och svaveldeposition i kombination med utsläpp från transporter, ohållbara jordbruksmetoder och kraftproduktion.
- (2) För att säkerställa en hälsosam miljö för alla efterlyser handlingsprogrammet lokala åtgärder som kommer att kompletteras med en väl anpassad politik på både nationell nivå och EU-nivå. Det förutsätter framför allt ökade ansträngningar för att nå fullständig efterlevnad av unionens lagstiftningen om luftkvalitet och att det fastställs strategiska mål och åtgärder för tiden efter 2020.
- (3) Vetenskapliga bedömningar visar att unionens invånare i genomsnitt förlorar åtta månader av sin levnadstid på grund av luftföroreningar.
- (4) Utsläppen av föroreningar från förbränningen av bränsle i medelstora förbränningsanläggningar regleras generellt sett inte på unionsnivå även om de i allt

¹¹ EUT C , , s. .

¹² EUT C , , s. .

¹³ Europaparlamentets ståndpunkt av den XX/XX/XXXX (EUT C....., s.....) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den XX/XX/XXXX (EUT C....., s.....). Europaparlamentets ståndpunkt av den XX/XX/XXXX (EUT C....., s.....) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den XX/XX/XXXX (EUT C....., s.....).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets beslut av den om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L, , s.).

högre grad bidrar till luftföroreningarna, framför allt på grund av den ökade användning av biomassa som bränsle till följd av klimat- och energipolitiken.

- (5) Förbränning av bränsle i små förbränningsanläggningar och apparater kan täckas av lagstiftningsakter för genomförande av direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter¹⁵. Förbränning av bränsle i stora förbränningsanläggningar omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU¹⁶ av den 7 januari 2013, medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG fortsätter att gälla för stora förbränningsanläggningar som omfattas av artikel 30.2 i direktiv 2010/75/EU¹⁷ till och med den 31 december 2015.
- (6) Enligt slutsatsen i kommissionens rapport av den 17 maj 2013¹⁸ om de översyner som utförts enligt artikel 30.9 och artikel 73 i direktiv 2010/75/EU har det påvisats att det finns en tydlig potential för kostnadseffektiva minskningar av luftföroreningar med avseende på förbränning av bränslen i medelstora förbränningsanläggningar.
- (7) Unionens internationella skyldigheter när det gäller luftföroreningar, dvs. att minska förurning, eutrofiering, marknära ozon och partikelutsläpp, har överenskommits enligt Göteborgsprotokollet till konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, som ändrades 2012 för att stärka de befintliga åtagandena om minskning av utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider, ammoniak och flyktiga organiska föreningar och införa nya åtaganden om minskning för fina partiklar (PM_{2,5}), som ska uppnås från och med 2020.
- (8) Kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet *Ett program för ren luft i Europa*¹⁹ efterlyser åtgärder för att kontrollera utsläppen av luftförorenande ämnen från medelstora förbränningsanläggningar, för att därigenom komplettera regelverket för förbränningsanläggningar. Strategin kompletterar den agenda för föroreningsbegränsning fram till 2020 som fastställs i kommissionens meddelande av den 21 september 2005 om en tematisk strategi för luftförorening²⁰ och utvecklar mål för att begränsa miljöpåverkan för perioden fram till 2030. För att uppnå de strategiska målen bör det fastställas en regleringsagenda som bland annat innehåller åtgärder för att begränsa utsläppen från medelstora förbränningsanläggningar.
- (9) Detta direktiv bör inte tillämpas på energirelaterade produkter som omfattas av genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2009/125/EG eller av kapitlen III eller IV i direktiv 2010/75/EU. Vissa andra förbränningsanläggningar bör också undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv, på grundval av deras tekniska egenskaper eller att de används inom särskild verksamhet.
- (10) För att säkerställa utsläppskontroll vad gäller utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar till luften, bör en medelstor förbränningsanläggning endast få vara i drift om den har registrerats av den behöriga myndigheten, på grundval av verksamhetsutövarens anmälan.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

¹⁸ KOM(2013) 286 slutlig.

¹⁹ COM(2013) xxx final.

²⁰ KOM(2005) 446 slutlig.

- (11) För att det ska vara möjligt att begränsa utsläppen till luften från medelstora förbränningsanläggningar, bör utsläppsgränsvärden och krav för kontroll och övervakning fastställas i detta direktiv.
- (12) För att ge befintliga medelstora förbränningsanläggningar tillräcklig tid för att tekniskt anpassa sig till kraven i detta direktiv, bör gränsvärdena för utsläpp tillämpas på dessa förbränningsanläggningar först när en bestämd tid gått efter det att detta direktiv har trätt i kraft.
- (13) I enlighet med artikel 193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) hindrar inte detta direktiv medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder, exempelvis för att följa miljökvalitetsstandarder. Särskilt i områden som inte uppfyller gränsvärdena för luftkvalitet bör medlemsstaterna tillämpa strängare utsläppsgränsvärden, t.ex. de riktvärden som anges i bilaga III till detta direktiv, vilket också skulle främja miljöinnovation inom unionen och framför allt främja marknadstillträdet för små och medelstora företag.
- (14) Medlemsstaterna bör se till att verksamhetsutövaren vid en medelstor förbränningsanläggning och den behöriga myndigheten vidtar nödvändiga åtgärder om direktivet inte efterlevs.
- (15) För att minska bördan för små och medelstora företag som driver medelstora förbränningsanläggningar, bör verksamhetsutövarnas administrativa skyldigheter vad gäller anmälan, övervakning och rapportering vara proportionella, samtidigt som de medger effektiv kontroll av efterlevanden från de behöriga myndigheternas sida.
- (16) För att säkerställa konsekvens och samstämmighet i informationen till och från medlemsstaterna om genomförandet av detta direktiv och främja utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen, bör kommissionen, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, ta fram ett elektroniskt rapporteringsverktyg som kan användas internt av medlemsstaterna för nationell rapportering och datahantering.
- (17) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att anpassa de bestämmelser om utsläppsövervakning som anges i bilaga IV. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (18) Eftersom målet med detta direktiv, nämligen att förbättra miljökvaliteten och människors hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (19) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv syftar särskilt till att främja tillämpningen av stadgans artikel 37 om miljöskydd.

- (20) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer regler för att begränsa utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar i luften från medelstora förbränningsanläggningar, och därmed minska utsläppen till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön från sådana utsläpp.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska gälla för förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW och mindre än 50 MW (nedan kallade *medelstora förbränningsanläggningar*), oavsett vilket bränsle som används.
2. Detta direktiv ska inte gälla för följande:
 - (a) Förbränningsanläggningar som omfattas av kapitel III eller kapitel IV i direktiv 2010/75/EU.
 - (b) Energirelaterade produkter som omfattas av genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2009/125/EG, när dessa genomförandeakter fastställer utsläppsgränsvärden för de föroreningar som förtecknas i bilaga II till detta direktiv.
 - (c) Förbränningsanläggningar där rökgaserna används för direkt uppvärmning eller torkning av föremål eller material.
 - (d) Efterförbränningsanläggningar som är avsedda att rena avgaser från industriprocesser genom förbränning och som inte används som en separat förbränningsanläggning.
 - (e) Sådana tekniska anordningar som används för att driva fordon, fartyg eller flygplan.
 - (f) Förbränningsanläggningar som omfattas av genomförandeåtgärder som antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009²² i de fall då dessa genomförandeakter fastställer utsläppsgränsvärden för sådana föroreningar som förtecknas i bilaga II i detta direktiv.

²¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1.).

Artikel 3 Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *utsläpp*: utsläpp till luften av ämnen från förbränningsanläggningar.
- (2) *utsläppsgränsvärde*: den mängd av ett ämne i avgaserna från en förbränningsanläggning som under en bestämd tidsperiod får släppas ut till luften.
- (3) *kväveoxider* (NO_x): kväveoxid och kvävedioxid, uttryckt som kvävedioxid (NO_2).
- (4) *partiklar*: partiklar, oavsett form, struktur eller densitet, dispergerade i gasfasen vid villkor som gäller vid provtagningspunkten, vilka kan samlas in genom filtrering enligt angivna specificerade villkor efter representativ provtagning av den gas som ska analyseras, och som förblir uppströms filtret och på filtret efter torkning under definierade förhållanden.
- (5) *förbränningsanläggning*: varje teknisk inrättning i vilken bränslen oxideras för att den frigjorda värmen ska kunna utnyttjas.
- (6) *befintlig förbränningsanläggning*: en förbränningsanläggning som togs i drift före [1 år efter dagen för införlivandet].
- (7) *ny förbränningsanläggning*: annan förbränningsanläggning än en befintlig förbränningsanläggning.
- (8) *motor*: en gasmotor, dieselmotor eller tvåbränslemotor.
- (9) *gasmotor*: en förbränningsmotor som arbetar enligt Ottocykeln och där gnisttändning används för förbränning av bränslet.
- (10) *dieselmotor*: en förbränningsmotor som arbetar enligt dieselcykeln och där kompressionständning används för förbränning av bränslet.
- (11) *tvåbränslemotor*: en förbränningsmotor som använder kompressionständning och arbetar enligt dieselcykeln vid förbränning av flytande bränslen och enligt Ottocykeln vid förbränning av gasformiga bränslen.
- (12) *gasturbin*: en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor, en termisk enhet där bränslet oxideras för att värma arbetsmediet och en turbin; här ingår gasturbiner med öppet kretslopp och gaskombiverk (kombicycle) samt kraftvärmeverk med gaskombicycle, samtliga med eller utan tillsatseldning.
- (13) *bränsle*: varje fast, flytande eller gasformigt brännbart material.
- (14) *avfall*: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.
- (15) *biomassa*: något av följande:
 - (a) Produkter som består av vegetabiliskt material från jord- eller skogsbruk som kan användas som bränsle för återvinning av energiinnehållet.
 - (b) Följande avfall:
 - (a) Vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall.
 - (b) Vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras återvinns.

- (c) Vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa och vid pappersproduktion från massa, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och om den värme som alstras återvinns.
 - (d) Korkavfall.
 - (e) Träavfall med undantag för träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling, och som särskilt omfattar sådant träavfall från bygg- och rivningsavfall.
- (16) *drifttimmar*: den tid, uttryckt i timmar, under vilken en förbränningsanläggning släpper ut utsläpp till luften.
- (17) *verksamhetsutövare*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en förbränningsanläggning eller, där detta föreskrivs i nationell lagstiftning, en person som har givits befogenheten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt.
- (18) *gränsvärde*: en nivå, fastställd på vetenskaplig grund i syfte att undvika, förebygga eller minska de skadliga effekterna på människors hälsa och/eller på miljön som helhet, som ska uppnås inom en viss tid och som därefter inte får överskridas, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG²³.
- (19) *zon*: del av en medlemsstats territorium som har avgränsats av medlemsstaten i avsikt att utvärdera och säkerställa luftkvaliteten, i enlighet med direktiv 2008/50/EG.

Artikel 4 *Registrering*

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att medelstora förbränningsanläggningar endast är i drift om de har registrerats av den behöriga myndigheten.
2. Förfarandet för registrering ska minst omfatta en anmälan till den behöriga myndigheten från den verksamhetsutövare som ansvarar för driften av eller som har för avsikt att driva en medelstor förbränningsanläggning.
3. Verksamhetsutövarens anmälan ska, för varje medelstor förbränningsanläggning, innehålla minst de uppgifter som anges i bilaga I.
4. Den behöriga myndigheten ska registrera den medelstora förbränningsanläggningen inom en månad efter verksamhetsutövarens anmälan och ska informera verksamhetsutövaren om detta.
5. Befintliga medelstora förbränningsanläggningar kan undantas från den anmälningsskyldighet som avses i punkt 2, förutsatt att alla uppgifter som avses i punkt 3 har gjorts tillgängliga för de behöriga myndigheterna.
Dessa förbränningsanläggningar ska registreras senast [tretton månader efter införlivandet].
6. Det register som förs av de behöriga myndigheterna ska för varje medelstor förbränningsanläggning minst innehålla de uppgifter som anges i bilaga I, samt de

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s.1.)

uppgifter som erhållits medelst kontroll- och övervakningsresultat eller andra kontroller av efterlevnaden enligt artiklarna 7 och 8.

Artikel 5 *Gränsvärden för utsläpp*

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel II i direktiv 2010/75/EU ska, i tillämpliga fall, de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II gälla för enskilda medelstora förbränningsanläggningar.
2. Från och med den 1 januari 2025 får utsläpp till luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar från en befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på över 5 MW inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II del 1.

Från och med den 1 januari 2030 får utsläpp till luften av svaveloxid, kväveoxider och partiklar från en befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på högst 5 MW inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II del 1.

Medlemsstaterna får undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar som är i drift högst 500 timmar per år från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II del 1. I sådana fall ska, för anläggningar som förbränner fasta bränslen, ett gränsvärde för utsläpp av partiklar på 200 mg/Nm³ gälla.

3. Från och med [1 år efter dagen för införlivandet] får utsläpp till luften av svaveldioxid, kväveoxider och partiklar från en ny medelstor förbränningsanläggning inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II del 2.

Medlemsstaterna får undanta nya medelstora förbränningsanläggningar som är i drift högst 500 timmar per år från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II del 2. I sådana fall ska, för anläggningar som förbränner fasta bränslen, ett gränsvärde för utsläpp av partiklar på 100 mg/Nm³ gälla.

4. I zoner som överskrider EU:s gränsvärden för luftkvalitet som fastställs i direktiv 2008/50/EG ska medlemsstaterna, för enskilda medelstora förbränningsanläggningar i dessa zoner, tillämpa utsläppsgränsvärden baserade på de riktvärden som anges i bilaga III eller på strängare värden som fastställts av medlemsstaterna, om det inte har visats för kommissionen att tillämpningen av dessa utsläppsgränsvärden skulle medföra oproportionerliga kostnader och att andra åtgärder för att säkerställa att gränsvärdena för luftkvalitet efterlevs har tagits med i de luftkvalitetsplaner som krävs enligt artikel 23 i direktiv 2008/50/EG.
5. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte med medlemsstaterna och berörda parter om riktvärdena för de strängare utsläppsgränsvärden som avses i punkt 4.
6. Den behöriga myndigheten får under högst sex månader medge undantag från skyldigheten att uppfylla gränsvärdena för utsläpp av svaveldioxid i punkterna 2 och 3 för en medelstor förbränningsanläggning som i detta syfte normalt använder bränsle med låg svavelhalt, om verksamhetsutövaren inte klarar att uppfylla dessa gränsvärden på grund av ett avbrott i försörjningen av lågsvavligt bränsle som beror på en allvarlig brist på bränslet i fråga.

Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen om alla undantag som medges enligt första stycket.

7. Den behöriga myndigheten får medge undantag från skyldigheten att uppfylla de gränsvärden för utsläpp som anges i punkterna 2 och 3 om en medelstor förbränningsanläggning som endast använder gasformigt bränsle, på grund av ett plötsligt avbrott i gasförsörjningen, undantagsvis måste använda andra typer av bränsle och därför borde vara utrustad med anordningar för sekundär rening. Den period för vilken ett sådant undantag beviljas ska inte överstiga tio dagar utom om verksamhetsutövaren kan visa för den behöriga myndigheten att en längre period är motiverad.

Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen om eventuella undantag som medges enligt första stycket.

8. Om en medelstor förbränningsanläggning samtidigt använder två eller flera bränsletyper, ska utsläppsgränsvärdet för varje förorenande ämne beräknas enligt följande steg:
- (a) Ta det gränsvärde för utsläpp för varje bränsletyp som anges i bilaga II.
 - (b) Bestäm det viktade gränsvärdet för utsläpp för varje typ av bränsle, genom att multiplicera det enskilda gränsvärde som avses i a med den tillförda effekten för varje bränsletyp och dividera produkten med summan av de tillförda effekterna för samtliga bränslen.
 - (c) Addera de viktade gränsvärdena för utsläpp för varje typ av bränsle.

Artikel 6

Kontroll av utsläpp och drift av reningsutrustning

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövarna utför kontroll av utsläpp minst i enlighet med bilaga IV.
2. För medelstora förbränningsanläggningar som använder flera olika bränsletyper, ska kontrollen av utsläpp ske under förbränning av ett bränsle eller en bränslemix som sannolikt kommer att leda till den högsta nivån av utsläpp och under en period som motsvarar normala driftsförhållanden.
3. Alla kontrollresultat ska registreras, bearbetas och presenteras på ett sätt som gör det möjligt för den behöriga myndigheten att kontrollera efterlevnaden av gränsvärdena för utsläpp.
4. Medelstora förbränningsanläggningar som använder utrustning för sekundär rening i syfte att uppfylla gränsvärdena för utsläpp ska utföra kontinuerlig kontroll av att utrustningen fungerar effektivt och registrera resultaten.

Artikel 7

Kontroll av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för miljötillsyn av medelstora förbränningsanläggningar, eller genomföra andra åtgärder för att kontrollera att kraven i detta direktiv efterlevs.
2. Verksamhetsutövare vid medelstora förbränningsanläggningar ska ge företrädare för den behöriga myndigheten allt nödvändigt bistånd så att de kan utföra inspektioner och besök vid anläggningen, ta prover och samla in all nödvändig information för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att start- och stopperioderna för medelstora förbränningsanläggningar och störningar i driften hålls så korta som möjligt. I händelse av driftstörning eller haveri i utrustningen för sekundär rening, ska verksamhetsutövaren ska omedelbart underrätta den behöriga myndigheten.
4. Vid bristande efterlevnad ska medlemsstaterna säkerställa att
 - (a) verksamhetsutövaren omedelbart informerar den behöriga myndigheten,
 - (b) verksamhetsutövaren omedelbart vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att villkoren åter följs snarast möjligt,
 - (c) den behöriga myndigheten kräver att verksamhetsutövaren vidtar alla lämpliga kompletterande åtgärder som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att villkoren åter ska följas.

Om efterlevnaden inte kan återställas ska den behöriga myndigheten tillfälligt avbryta driften vid anläggningen och återkalla registreringen.

Artikel 8 *Verifikation av kontrollresultat*

1. Medlemsstaterna ska se till att inget giltigt utsläppsvärde som övervakas i enlighet med bilaga IV överskrider de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II.
2. Verksamhetsutövaren vid en medelstor förbränningsanläggning ska bevara följande:
 - (a) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.5, beviset på anmälan till den behöriga myndigheten.
 - (b) Beviset på registrering hos den behöriga myndigheten.
 - (c) De kontrollresultat som avses i artikel 6.3 och 6.4.
 - (d) I tillämpliga fall, registrerade drifttimmar enligt artikel 5.2 andra stycket.
 - (e) Ett register över de bränslen som används i anläggningen och eventuella driftstörningar eller haveri i utrustningen för sekundär rening.
3. De uppgifter som avses i punkt 2 ska bevaras under minst tio år
4. Uppgifter som anges i artikel 2 ska göras tillgängliga för den behöriga myndigheten på begäran, för kontroll av överensstämmelse med kraven i detta direktiv.

Artikel 9 *Ändringar av medelstora förbränningsanläggningar*

1. Verksamhetsutövaren ska underrätta den behöriga myndigheten om alla planerade ändringar av den medelstora förbränningsanläggningen som kan påverka de tillämpliga gränsvärdena för utsläpp. Underrättelsen ska lämnas minst en månad innan ändringen äger rum.
2. Efter en underrättelse från verksamhetsutövaren i enlighet med punkt 1 ska den behöriga myndigheten registrera ändringen eller ändringarna inom en månad

Artikel 10
Tillgång till information

Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG²⁴ ska den behöriga myndigheten göra registret över medelstora förbränningsanläggningar tillgängligt för allmänheten, även via internet.

Artikel 11
Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv.

Artikel 12
Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast [2 år efter införlivandedatumet] rapportera till kommissionen genom en sammanfattning av de uppgifter som anges i bilaga I, med en uppskattning av de totala årliga utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och stoft från dessa anläggningar, grupperade per bränsletyp och kapacitetsklass.
2. Medlemsstaterna ska senast den 1 oktober 2026 respektive den 1 oktober 2031 skicka en andra och tredje rapport kommissionen innehållande en uppdatering av de uppgifter som avses i punkt 1.

De rapporter som sammanställs enligt första stycket ska innehålla kvalitativa och kvantitativa uppgifter om genomförandet av detta direktiv, de eventuella åtgärder som vidtagits för att kontrollera de medelstora förbränningsanläggningarnas efterlevnad av detta direktiv och eventuella verkställighetsåtgärder som har vidtagits med avseende på detta.

3. För den rapportering som avses i punkterna 1 och 2 ska kommissionen göra ett elektroniskt rapporteringsverktyg tillgängligt för medlemsstaterna.
4. Kommissionen ska inom tolv månader från mottagandet av rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkterna 1 och 2, och med beaktande av de uppgifter som gjorts tillgängliga i enlighet med artiklarna 5.6, 5.7 och 10, lämna in en sammanfattande rapport till Europaparlamentet och rådet.
5. Kommissionens andra sammanfattande rapport ska se över genomförandet av detta direktiv, särskilt med avseende på behovet av att fastställa att de riktvärden som anges i bilaga III ska gälla som utsläppsgränsvärden för hela unionen, och ska åtföljas av ett lagstiftningsförslag om så är lämpligt.
6. När kommissionen utför sina uppgifter enligt punkterna 3–5 ska den bistås av Europeiska miljöbyrån.

Artikel 13
Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 för att anpassa bilaga V till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

Artikel 14

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med [dagen för ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegering av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast fyra månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Påföljder

Medlemsstaterna ska föreskriva påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den [dag för införlivande] och ska snarast möjligt anmäla varje efterföljande ändring av dem.

Artikel 16

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [datum: 1,5 år efter ikraftträdandet] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 17
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande